

себе си гледай. И я кажи ми:
ти де ще идеш? Какво ще правиш?

ДОНКА /ядосана/

Тях дж да оставя? Аз де ще ида?
В земята черна...

СЮЛЕМАН

Не си за нея.

ДОНКА /сдържано/

Наша ефенди, недей ся гаври.
Аз ти ся моля, до Бога кланям,
дай ми децата; не мя убивай...
деца са малки, сироти жалки;
но те са двете всичко за мене;
не ми ги вземай.

СЮЛЕМАН

Аз ли ги вземам?

ДОНКА

То тъй ся казва, че ти ги вземаш;
защото ти си сам заповедник,
наша днес тука. Кажи, подумай,
и виж не ще ли да ся послуша
твоята дума. Но ти не рачиш?